

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă
Judecători – Liliana Catan, Maria Ghervas, Iurie Diaconu și Ion Guzun
judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul, în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2014, în cauza penală în privința lui

***Doșin Ivan Victor**, născut la 19 ianuarie 1977, originar din s. Sadovoe, raionul Glodeni, domiciliat în or. Cahul, str. Ștefan cel Mare, nr.17. ap.65.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 22.11.2011- 21.01.2013;

Instanța de apel : 19.04.2013 -28.05.2014 ;

Instanța de recurs: 26.09.2014-25.11.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 21 ianuarie 2013 Doșin Ivan a fost achitat de învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzută de art.145 alin.(2) lit. e), j) Cod penal, pe motiv că fapta nu este săvârșită de inculpat.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului Doșin Ivan este învinuit că la 01 mai 2011, în intervalul de timp de la orele 17.00 pînă la orele 21.00, Doșin Ivan, aflîndu-se la domiciliul Anei Lebedeva, amplasat în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale nr.,nr.20,,g”, urmărind scopul de a o omorî pe ultima, realizînd cu certitudine că îi cauzează suferințe deosebite, profitînd de starea ei de neputință care se datorează vârstei înaintate, i-a aplicat Anei Lebedeva o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzîndu-i echimoze pe nas și bărbie din partea dreaptă, care se atribuie la leziuni corporale fără cauzarea daunei sănătății, și o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea gîtului, cauzîndu-i o plagă mare pe părțile laterale din față a gîtului cu deteriorarea laringelui și a ambelor artere carotide, care se atribuie la leziuni corporale grave, incompatibile cu viața, în urma cărora Lebedeva Ana a decedat pe loc.

Faptele au fost încadrate de procuror pe art.145 alin.(2) lit. e), j) Cod penal, conform indiciilor calificativi: *omorul intenționat a persoanei, săvârșit profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, cu deosebită cruzime.*

3. Sentința de achitare a fost contestată cu apel de către procuror și succesorul părții vătămate, Bloșenco Valentina.

3.1. Procurorul, prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Doțin Ivan să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. e), j) Cod penal și în privința lui să fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea recursului a invocat că:

- în argumentarea poziției instanța de judecată s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Ivan Doțin, depuse în cadrul ședinței de judecată, conform cărora el nu este implicat în omorul Anei Lebedeva și în momentul omorului el se afla cu o femeie la casa bunicii sale, situată în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale, nr.43, care se află în apropierea domiciliului decedatei.;

- instanța de judecată a constatat că I. Doțin s-a aflat în casa și ograda părții vătămate, însă constatarea acestui fapt i-a fost insuficientă pentru a recunoaște că I. Doțin a comis omorul;

- instanța de judecată nu a dat nici o analiză declarațiilor lui V. Bloșenco referitor la faptul, că chei de la casă avea doar ea, mama A. Lebedeva și concubinul I. Doțin, iar când V. Bloșenco a venit acasă la 01.05.2011, ușa de la intrare era încuiată și cheile mamei sale erau în casă, deasemenea nu s-a luat în considerație declarațiile acesteia, referitor și la faptul că inculpatul era în relații ostile cu victima, că cadavrul mamei era înfășurat într-un covor și într-o pătură din camera mamei. Totodată, cadavrul mai era înfășurat și într-o pătură, pe care ucigașul a luat-o dintr-un dulap, ce se află în camera unde mai înainte locuia V. Bloșenco și I. Doțin, ceea ce denotă, că făptașul se orienta bine în casa A. Lebedeva și știa unde se află păturile, adică acesta poate fi cu certitudine doar I. Doțin. Instanța de judecată nu a analizat declarațiile V. Bloșenco și nu le-a apreciat în coroborare cu celelalte probe;

- conform procesului-verbal de ridicare a convorbirilor telefonice s-a stabilit, că în momentul omorului I. Doțin se afla în ograda A. Lebedeva, deoarece a efectuat trei sunete la numărul de telefon al V. Bloșenco, însă ultima nu i-a răspuns. Inculpatul nu a negat faptul, că la 01.05.2011, aproximativ la ora 17.00, el a sunat-o pe V. Bloșenco și ultima nu i-a răspuns, însă a menționat că se afla în casa bunicii sale, situată în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale, nr.43, care este situată în apropierea domiciliului A. Lebedeva. Instanța de judecată a considerat că acuzarea nu a combătut versiunea inculpatului că în momentul omorului se afla nu departe de casa A. Lebedeva, însă nu a luat în considerație faptul că această versiune a fost expusă de către inculpat abia în ședința de judecată. În cadrul urmăririi penale I. Doțin a refuzat să explice aflarea sa lângă ograda victimei în momentul omorului ei, iar în cadrul ședinței de judecată el nu a dorit să spună numele femeii, cu care s-a aflat în momentul omorului A. Lebedeva, ceea ce face imposibilă verificarea veridicității versiunii înaintate de inculpat.

Circumstanțele expuse demonstrează, că instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului, însă instanța nu a indicat de ce la baza sentinței pune aceste declarații contradictorii;

- Conform raportului de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.265 din 24.05.2011, pe scurta lui I. Doțin a fost depistat sânge, care poate aparține A. Lebedeva și nu poate aparține lui I. Doțin. Instanța de judecată nu a luat în considerație această probă, deoarece a fost obținută cu încălcarea procedurii legale, prevăzute de art.131 alin.(5) Cod de procedură penală și drept argument a adus faptul că în procesul-verbal de ridicare a scurtei de la I. Doțin sunt adăugări, făcute cu un alt pix și într-un scris înghesuit. Totodată, instanța de judecată nu menționează în ce a constat încălcarea procedurii penale la ridicarea scurtei, ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea acestui act, conform art.251 alin.(1) Cod de procedură penală. În speță, nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale inculpatului I. Doțin, deoarece el nu neagă faptul că scurta neagră a fost ridicată de la el în prezența avocatului, despre ce s-a făcut mențiune în procesul-verbal respectiv;

- Instanța de judecată a considerat că au fost comise greșeli la numirea expertizei biologice la 04.05.2011, deoarece în momentul ridicării ofițerul de urmărire penală a menționat că scurta este împachetată în pachetul nr.7, iar în raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.265 din 24.05.2011 este indicat că scurta a fost prezentată în pachetul nr.1 și din această cauză instanța are dubii că anume scurta ridicată de I. Doțin a fost prezentată expertului, însă nu a luat în considerație că obiectele, care au fost trimise la expertiză biologică au fost ridicate prin diferite acțiuni de urmărire penală. Astfel, scurta lui I. Doțin a fost anexată la cauză prin ridicare și a fost împachetată în pachetul nr.7, iar în pachetul nr.1 alte obiecte au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului. Ulterior, în cadrul dispunerii expertizei biologice aceste obiecte au fost din nou împachetate și scurta lui I. Doțin a fost pusă în pachetul nr. 1. Astfel, dubiile instanței de judecată privind schimbarea scurtei sunt total nefondate, în cadrul examinării corpurilor delictive în ședința de judecată, inculpatul I. Doțin a confirmat că scurta prezentată și împachetată de la experți îi aparține lui.

3.2. Succesorul părții vătămate, Bloșenco Valentina a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe de condamnare.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- prima instanță a adoptat o decizie pripită și bazată exclusiv pe declarațiile neprobate ale inculpatului;

- în ședința de judecată fiind audiat inculpatul Doțin Ivan a declarat, că în timpul omorului s-ar fi aflat în casa bunicii sale din or. Cahul, str. Caragiale, nr.43, totodată invocînd că nu a declarat acest fapt cînd a fost audiat la urmărirea penală, deoarece spera să se împace cu Bloșenco Valentina. Prima instanță a luat aceste declarații neprobate ca temei principal pentru a declara că Doțin Ivan nu a săvîrșit infracțiunea

de care este învinuit. Consideră că declarațiile inculpatului sunt o metodă de inducere în eroare a instanței. El nu a înaintat versiunea sa atunci când a fost audiat ca bănuit, nici ca învinuit, nici la reținere, nici la prezentarea rechizitoriului, ci abia în ședința de judecată, după ce a luat cunoștință cu materialele cauzei. Ori, versiunea sa nici nu putea fi combătută la urmărirea penală, odată ce nu a fost enunțată. Din alte probe care sunt anexate la dosar reiese, că în momentul săvârșirii omorului inculpatul se afla în sectorul unde locuia victima de unde a efectuat câteva apeluri telefonice /f.d.104 vol. I/, iar probe că se afla în casa bunicii sale cu o femeie nu există;

- pe scurta inculpatului au fost depistate urme asemănătoare celor de sânge, a căror proveniență acesta nu a explicat-o și nu a dovedit-o. Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul Doșin Ivan a avut motiv de a săvârși infracțiunea, deoarece victima se afla în relații ostile cu inculpatul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2014 s-au admis apelurile procurorului și succesorului victimei Bloșenco Valentina, s-a casat parțial sentința, în partea dispunerii asupra corpurilor delictive, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: *corpurile delictive și obiectele ridicate: scurta ridicată de la inculpatul Doșin Ivan; o bucată de sîrmă, un covoraș, o perdea, un cuțit și patru mucuri de țigări "Red & Wite" ridicate de la locul infracțiunii; o pereche de pantaloni ridicați de la Sîrbu Veaceslav; o pereche de pantofi negri, o plapumă; o prostire, o pereche de pantaloni bărbățești negri și un tricou negru cu guler – ridicate de la domiciliul lui Doșin I. în cadrul percheziției – toate a le păstra cu dosarul.*

În rest sentința s-a menținut.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat, că audiind din nou martorii (succesorul victimei) Bloșenco Valentina, Reșulscăia Ioana, Ostaș Parascovia, Lepeha Elena, Perjun Maria, Perjun Boris, Dimitrova Tatiana, Luchian Ivan, Bordeanu Mihail, Klimenco Olesea, Rizov Igor, Sîrbu Veceslav, Crîlov Dumitru, Iurcenco Victor, Caitaz Lilia, Bloșenco Alexandru și Trestianu Pavel, în coroborare cu alte probe, acceptă poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a reflectat în sentință probele administrate și a indicat motivele din care a acceptat unele probe, iar pe altele – nu, a reflectat propria apreciere probelor administrate, astfel din punct de vedere formal sentința primei instanțe este motivată. Apelantul procuror nu a indicat nici o probă care ar fi fost lăsată fără apreciere de instanța de fond.

Instanța de apel a remarcat că:

- cercetarea locului infracțiunii și cadavrului lui Lebedeva Ana la 03.05.2011 a avut loc în lipsa medicului-legist. Din raportul de expertiză examinarea medico-legală a cadavrului a început la 04.05.2011. Din concluzia expertului rezultă, că Lebedeva Ana putea fi omorâtă în intervalul de timp 01 – 02 mai 2011.

Intervalul de timp între orele 17.00 – 21.00 la 01.05.2011, imputat inculpatului Doțin I. că ar fi săvârșit omorul, a fost stabilit de organul de urmărire penală din declarațiile martorilor care au văzut-o ultima dată vie pe Lebedeva Ana și declarațiile martorului Bloșenco Valentina cu referire la momentul venirii sale acasă de la serviciu. Concluzia expertului însă nu exclude posibilitatea survenirii morții lui Lebedeva Ana și mai târziu de ora 21.00 la 01.05.2011, și mai devreme de ora 17.00. Probe care ar exclude cu certitudine orice dubiu rezonabil asupra momentului decesului lui Lebedeva Ana până la orele 17.00 sau după ora 21.00, instanței de judecată nu i-au fost prezentate. Unii din martorii audiați au declarat că în anumite momente din intervalul de timp orele 17.00 – 21.00, în care acuzarea pretinde că Doțin I. ar fi săvârșit omorul, Doțin I. a fost văzut în apropierea gheretei unde muncea Bloșenco Valentina;

- argumentul apelanților că inculpatul Doțin I. anterior a locuit în aceeași casă cu Bloșenco Valentina și decedata Lebedeva A., și cunoștea bine anturajul acestui domiciliu și amplasarea bunurilor din el, în special locul aflării păturilor în care a fost învelit cadavrul lui Lebedeva A., este unul de apreciere și nu poate fi acceptat ca fiind determinant în constatarea vinovăției inculpatului Doțin I., decât în cumul cu alte probe convingătoare. Instanța a constatat, că nu doar inculpatul Doțin I. cunoștea amplasamentul bunurilor în casa decedatei, și nu există nici o siguranță că păturile în care a fost învelit cadavrul au fost găsite în cunoștință de locul unde erau amplasate sau întâmplător.

- cercetarea locului infracțiunii trezește multe semne de întrebare la care partea acuzării nu a dat nici un răspuns. În primul rând nu este stabilit locul concret în care a fost săvârșit omorul lui Lebedeva A.. Caracterul leziunii corporale de la care a survenit decesul (plagă cu lezarea ambelor artere carotide), presupune de la sine scurgerea abundentă a cantităților mari de sînge în afara corpului uman, dar în procesele-verbale de cercetare la fața locului (f.d.8-25 vol.I) nu au fost fixate urme de sînge în cantități considerabile nici în casă sau alte încăperi, nici lîngă sau în interiorul tubului de canalizare, nici în alte locuri. Se poate de presupus că Lebedeva A. putea fi omorîta în casă, unde în bucătărie și camera nr.3 au fost depistate picături de sînge, și de unde, potrivit declarațiilor martorului Bloșenco Valentina, a dispărut un covoraș, fapt care la rîndul său presupune că făptuitorul a spălat urmele de sînge, astfel că faptul curățirii urmelor a rămas neobservat;

- potrivit procesului-verbal de cercetare a locului infracțiunii, de la fața locului printre alte obiecte au fost ridicate 8 mături de țigară: 4 de la țigări ”Temp” și 4 de la țigări ”Red & Wite”, însă la expertiză au fost trimise de ofițerul de urmărire penală doar 4 mături de țigări ”Red-Wite”. Restul 4 mături de țigări ”Temp” nu au fost supuse investigațiilor, și nici nu a fost identificată de organul de urmărire penală persoana care le-a fumat. Cu atît mai mult că acele 4 mături de țigări ”Temp” ridicate

nu au fost prezentate de partea acuzării nici instanței de fond, nici instanței de apel, acestea au dispărut.

Concluzia expertizei medico-legale din 24.05.2011 (f.d.123 vol. I) constată, că după grupa sangvină cu antigenul suplimentar secretor nu se exclude provenirea salivei pe 4 mucuri de țigară ”Red & Wite” de la Doțin Ivan. Însă partea acuzării nu a exclus prin probe posibilitatea provenirii acestor mucuri în perioada când Doțin I. a locuit în casă cu decedata (aproximativ 1-2 săptămâni pînă la omor) sau în ziua de 02.05.2011, când Doțin I. a venit la domiciliul victimei pentru a se împăca cu Bloșenco Valentina, când încă cadavrul lui Lebedeva A. nu era găsit, și s-a aflat acolo un interval de timp.

La fel aflarea inculpatului la domiciliul victimei după evenimentul omorului și pînă la ridicarea urmelor de la locul infracțiunii de către organul de urmărire penală, poate explica lăsarea de către acesta a urmei palmare pe ușă, identificată prin raportul de expertiză judiciară dactiloscopică din 03.05.2011 (f.d.197-201 vol. I);

- prin raportul de expertiză traseologică din 10.05.2011 (f.d.185 vol.I) s-a stabilit, că încuietoarea ridicată de la ușa casei victimei, este în stare bună de funcționare, fără urme de influență a obiectelor străine pe mecanismul de încuiere a încuietorii; și nu este posibil de stabilit dacă a fost descuiată cu un oarecare obiect străin în afară de cheia proprie. Constatarea din raportul dat nu arată că lacătul de la ușă ar fi fost descuiat anume cu cheia care s-a aflat în posesia inculpatului Doțin I. pînă la data de 02.05.2011, și nici nu exclude posibilitatea deschiderii lacătului cu un obiect străin;

- concluzia instanței de judecată despre vinovăția lui Doțin I. nu trebuie să reflecte caracterul probabil al vinovăției, ci doar caracterul cert al acesteia, care ar exclude orice dubii rezonabile. Pe când însăși procurorul în propriul apel prin cuvintele ”*ceea ce duce la gîndul că ucigaș poate fi doar I.Doțin*”, denotă existența unui dubiu asupra vinovăției lui Doțin I.;

- în procesul-verbal de ridicare a scurtei de la inculpatul Doțin I. din 03.05.2011, au fost introduse completări fără participarea lui Doțin I., cu conținutul „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов” (în traducere „cu pete de culoare cafeniu-roșietică asemănătoare cu sîngele”), executată manual cu pixul. Faptul dat se atestă cu copia procesului-verbal de ridicare din 03.05.2011 /f.d.24 vol.II/, care i-a fost înmînată lui Doțin de către ofițerul de urmărire penală D. Crîlov, care a dispus și executat ridicarea, în care lipsește inscripția „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов”. La acest capitol, instanța de apel a conchis că, instanța de fond eronat a considerat lovit de nulitate întregul act procedural de ridicare a scurtei de la Doțin I. din 03.05.2011, urmînd a fi lovit de nulitate actul procedural, doar în partea inscripției adăugate „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов”, deoarece această adăugire de text s-a făcut în lipsa persoanei de la care s-a ridicat scurta și care a participat la ridicare – Doțin I., contrar prevederilor art.127 alin.(2),(4), art.131 alin.(4) Cod de procedură penală. Prin urmare nu s-a reținut

argumentul apelantului, precum că încălcarea nu a fost invocată la faza urmăririi penale, sau că actul nu a fost contestat, or potrivit art.251 alin.(3) Cod de procedură penală, această încălcare poate fi invocată la orice etapă a procesului;

- ofițerul de urmărire penală, contrar prevederilor art.131 alin.(5) Cod de procedură penală, nu a împachetat și sigilat scurta ridicată la locul ridicării, or o asemenea mențiune lipsește în procesul-verbal de ridicare. Afirmatia apelantului-procuror, precum că scurta lui I.Doțin a fost anexată la cauză prin ridicare și a fost împachetată în pachetul nr.7, contravine materialelor cauzei. Apoi în ordonanța de numire a expertizei din 04.05.2011 (f.d.133 vol. I) scurta ridicată figurează ca fiind împachetată în pachetul nr.7, și se menționează că pe mîneca dreaptă a scurtei sunt urme de sînge încercuite cu cretă albă, dar în materialele dosarului lipsesc informații despre circumstanțele împachetării scurtei în pachetul nr.7. Ulterior în raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictate din 24.05.2011 (f.d.136 vol.I) se menționează că expertului i-au fost prezentate obiecte de cercetare, inclusiv și pachetul nr.1 cu o scurtă din piele de culoare neagră, cu căptușeală sintetică, mărimea în umeri 51, lungimea spatelui 70cm, lungimea mîneșilor – 65cm, pe mîneca dreaptă se observă o mînjitură de culoare cafenie 0,3x0,8cm, s-a făcut spălătură pe un tifon. Instanța de fond corect și-a pus întrebarea, dacă expertului i-a fost prezentată anume scurta ridicată de la Doțin I., or scurta prezentată expertului era deja împachetată în alt pachet, iar descrierea scurtei din raportul de expertiză nu conține indici de individualizare concretă, în plus și raportul de expertiză nu este însoțit de careva imagini ale scurtei investigate.

Prin urmare, de către instanța de apel nu s-a reținut nici argumentul procurorului, precum că ulterior, după ridicare, în cadrul dispunerii expertizei biologice, obiectele ridicate au fost din nou împachetate și scurta lui I.Doțin a fost pusă în pachetul nr.1. O asemenea afirmație trebuie neapărat să-și găsească suportul în actul procedural efectuat, iar în materialele cauzei nu există nici un act procedural care ar fi atestat despachetarea scurtei din pachetul nr.7 și împachetarea ei în pachetul nr.1.

Instanța de apel nu a acceptat ca probă expertiza medico-legală din 24.05.2011 (f.d.136 vol. I), constatînd inexistența certitudinii că anume scurta ridicată de la inculpatul Doțin I., fără careva manipulări ar fi fost prezentată spre examinare experților, unde s-a depistat sîngele uman, care după grupa sangvină și prezența antigenului H nu exclude proveniența de la victima Lebedeva Ana;

- descifrările apelurilor telefonice ale inculpatului Doțin I. nicidecum nu atestă că în acest moment inculpatul s-ar fi aflat la domiciliul victimei (f.d.104-106 vol.1), instanța a dispus inadmisibilitatea procesului-verbal din 22.06.2011 prin care ofițerul de urmărire penală, utilizînd telefonul mobil special „Nokia 5110” și programul special, a stabilit prin efectuarea unor apeluri de la locul infracțiunii (domiciliul lui Bloșenco V.) celulele cu acoperire a telefoniei mobile „Moldcell” în zona respectivă, și anume locul III, CH, 6, CID:11121, deoarece acțiunile întreprinse au fost petrecute

în lipsa unui specialist sau expert în domeniu, fără careva date despre softul special utilizat, și fără careva informații relevante de la însăși operatorul de telefonie mobilă „Moldcell”, care ar fi în stare să aducă explicații asupra conținutului informațiilor cifrate din descifrarea telefonică, ariile de acoperire ale celulelor, și dacă pot fi exprimate acestea în coordonate geografice cu trecerea lor pe planul localității. Ofițerul de urmărire penală a acționat contrar prevederilor art.142 alin.(1) Cod de procedură penală;

- faptul că inculpatul Doțin I. conștient păstrează tăcerea, sau nu comunică unele date, sau comunică unele date eronate, nu scutește partea acuzării de sarcina administrării probele care combat versiunile inculpatului și demonstrează vinovăția acestuia, iar instanța de fond just a concluzionat că probele prezentate de acuzare nu pot fi luate în considerație din motiv că au fost obținute cu încălcarea procedurii stabilite de Codul de procedură penală.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță, la pronunțarea sentinței de achitare, în partea soluționării chestiunii privitoare la corpurile delictive (un cuțit și 4 mucuri de țigări), prin nimicirea acestora, a admis o eroare de drept, dat fiind că conform prevederilor art.390 alin.(2) Cod de procedură penală: *„în cazul achitării persoanei în temeiul alin.(1) pct.2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului”*. Instanța de fond nu putea dispune nimicirea corpurilor delictive, deoarece aceste probe ulterior pot fi administrate de organul de urmărire penală pentru continuarea urmăririi penale, și astfel se impune de a decide asupra corpurilor delictive prin păstrarea tuturor corpurilor delictive împreună cu dosarul, așa cum investigațiile în cadrul urmăririi penale urmează a fi reluate,

5. Decizia menționată se contestă în termen cu recurs ordinar de către procuror, solicitându-se casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În susținerea temeiului invocat se indică următoarele argumente:

- instanța de apel a denaturat declarațiile martorului Treșteanu Pavel;
- în decizia instanței de apel lipsesc declarațiile martorilor Luchian Iran, Ostaș Parascovia și Klemenco Olesea și aprecierea a acestor declarații;
- instanța de apel nu a făcut nici o analiză declarațiilor lui V. Bloșenco referitor la faptul, că chei de la casă avea doar ea, mama A. Lebedeva și concubinul I. Doțin, iar cînd V. Bloșenco a venit acasă la 01.05.2011, ușa de la intrare era încuiată și cheile mamei sale erau în casă, deasemenea nu s-a luat în considerație declarațiile acesteia, referitor și la faptul că inculpatul era în relații ostile cu victima, că cadavrul mamei era

înfășurat într-un covor și într-o pătură din camera mamei. Totodată, cadavrul mai era înfășurat și într-o pătură, pe care ucigașul a luat-o dintr-un dulap, ce se află în camera unde mai înainte locuia V. Bloșenco și I. Doțin. Deci, ucigașul se orienta bine în casa A. Lebedeva și știa unde se află păturile, ceea ce duce la gândul că ucigaș poate fi doar I. Doțin. Instanța de judecată nu a analizat declarațiile V. Bloșenco și nu le-a apreciat în coroborare cu celelalte probe și anume a declarațiile martorilor audiați repetat în cadrul apelului ;

- în decizia instanța de apel se face o reapreciere a probelor, spre exemplu: raportul de expertiză medico-legală nr.265 din 24 mai 2011 nu a fost admis ca probă, iar procesul-verbal de ridicare din 03.05.2011. (vol.I. f.d.97), pe care nu-l mai consideră nul și admite ca probă, cu excepția inscripției „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов”; în apelul său procurorul și succesorul victimei V. Bloșenco nu propun soluția privind corpurile delictive, ci recunoașterea vinovăției lui Doțin I. în comiterea infracțiunii incriminate cu prezentarea argumentelor sale, iar instanța de apel admite în întregime apelurile procurorului și a succesorului victimei, și nici nu „parțial” sau „din alte motive”, și casează parțial sentința în partea expunerii asupra corpurilor delictive;

- instanța de apel nu s-a referit în cumul la declarațiile martorilor Sîrbu Veaceslav, Trestianu Pavel, Climenco Olesea, Ostaș Parascovia, din care rezultă că omorul lui Lebedeva Ana, nu putea fi mai devreme de orele 17.00 la data de 01.05.2011;

- instanței de apel au fost prezentate probele cu declarațiile succesorului victimei Valentina Bloșenco, din care rezultă că omorul lui Lebedeva Ana nu putea fi după orele 21.00 la data de 01.05.2011;

- instanța de apel incorect și-a asumat calitatea unui „*specialist*” sau „*expert medico-legal*” care poate să spună că „*Characterul leziunii corporale..., presupune de la sine scurgerea abundentă a cantităților de sînge în afară corpului uman, dar în procesele-verbale de cercetare la fata locului (f.d.8-25, vol. 1) nu au fost fixate urme de sînge în cantități considerabile nici în casă sau alte încăperi, nici lîngă sau în interiorul tubului de canalizare, nici în alte locuri.*”

- instanța de apel greșit a apreciat cuvintele procurorul din propriul apel și anume „*ceea ce duce la gândul că ucigașul poate fi doar I.Doțin*”, deoarece denotă existența unui dubiu asupra vinovăției lui Doțin I., instanța punînd accentul pe „*poate fi*” și nu să aprecieze expresia „*doar I. Doțin*”;

- instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile lui Bloșenco V., Clemenco O., Dimitrova, Rizov L., din care rezultă că casa situată în or. Cahul. str. Ion Luca Caragiale. nr.43., unde din cuvintele inculpatului se afla la data comiterii infracțiunii, este casa bunicii sale, și martorii menționați au declarat că Doțin I. nici odată nu se ducea acolo, or, din declarațiile martorului Clemenco rezultă că Doțin I. a facut cunoștință cu o femeie pe numele Nadejda, fina cunoscuților ei, în anul 2012, cu un

an pînă la procesul de judecată din ianuarie 2013, și Doțin nicidecum nu putea să se întâlnească cu această persoană în luna mai 2011.

- declarațiile inculpatului I.Doțin depuse la instanța de fond și la urmărire penală, nefiind verificate în instanța de apel, au fost puse la baza deciziei de achitare;

- careva temeiuri de a considera nule conform art.251 CPP și a nu admite ca probe conform art.94 CPP, procesul-verbal de ridicare a scurtei lui Doțin I. și raportul de expertiză nr.265 din 24.05.2011, nu sunt;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor expuse în apelul succesorului victimei V. Bloșenco.

6. Verificînd argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La chestiuni de fapt se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar nepronunțarea instanței de

apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, astfel decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Recurentul critică decizia recurată invocând, temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză evident se constată erori de drept invocate de recurent, și în argumentarea poziției sale Colegiul va purcede la verificarea deciziei adoptată pe caz.

În primul rînd, Colegiul penal lărgit menționează, că prin decizia Curții de Apel Cahul din 28 mai 2014, la examinarea apelului procurorului și succesoriului victimei Bloșenco Valentina, practic se face motivarea sentinței de achitare a Judecătoriei Cahul din 24 ianuarie 2013, care nu conține vre-o analiză a probelor acuzării, menționate în rechizitoriul și cercetate, și nici nu se indică de ce instanța de fond respinge aceste probe și din ce cauză pune la baza sentinței de achitare probele prezentate de către apărare. Instanțele de judecată s-au limitat doar la constatarea faptului că acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, ce ar dovedi vinovăția inculpatului de comiterea omorului Anei Lebedeva. Instanțele de judecată, adoptînd soluția de achitare a lui Ivan Doțin, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or procurorul a invocat probe concrete - *declarațiile succesoriului părții vătămate, declarațiile martorilor, rapoartele de expertiză*, care sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar instanța de apel fără a le examina în coroborare, s-a limitat doar la găsirea mai multor presupuse temeiuri pentru a menține sentința de achitare.

Lecturînd textul apelului declarat de către procuror, în raport cu recursul declarat, Colegiul reține, că ultimul repetă motivele apelului, dar concomitent mai reține și faptul, că în Decizia instanței de apel cu adevărat nu și-au găsit reflectare răspunsul la toate motivele invocate, or potrivit art.414 alin. (3) Cod de procedură penală, Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În speță, la judecarea apelurilor instanța a încălcat prevederile stipulate în acest articol. Astfel, apelantul s-a referit la un șir de argumente invocate în recurs, prin care motivează concret dezacordul cu sentința adoptată.

Soluția de respingere a apelului declarat de procuror este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) CPP, iar instanța de apel fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de acuzatorul de stat, a adoptat soluția contestată.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reappreciate ori respinse ca probe.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, care au fost indicate de către ultimul și în apelul său, rezultă că decizia instanței de apel este o copie a sentinței, în care nu este nici o expunere asupra respingerii motivelor invocate în apel de către acuzare și apelul declarat de către succesorul părții vătămate, invocate la **p.3 - 3.2** al prezentei decizii, fiind indicate în exclusivitate circumstanțele faptice prezentate de inculpat și apărătorul acestuia.

În al doilea rând, în argumentarea poziției sale instanța de apel s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Ivan Doțin depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, deoarece ultimul a refuzat să fie audiat în cadrul instanței de apel, conform căroră ”... *el nu este implicat în omorul Anei Lebedeva și în momentul omorului ultimei el se afla cu o femeie la casa bunicii sale, situată în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale. nr.43. care se află în apropierea domiciliului decedatei..*”, declarații prematur apreciate de instanțele de fond, în raport cu declarațiile *succesorului victimei Bloșenco Valentina, și a martorilor Reșulscaia Ioana, Ostaș Parascovia, Lepeha Elena, Perjun Maria, Perjun Boris, Dimitrova Tatiana, Luchian Ivan, Bordeanu Mihail, Klimenco Olesea, Rizov Igor, Sîrbu Veceslav, Crîlov Dumitru, Iurcenco Victor, Caitaz Lilia, Bloșenco Alexandru, Eni Svetlana, rapoartelor de expertiză și descifrarea apelurilor telefonice.*

După cum s-a menționat mai sus, în cadrul ședinței instanței de apel (f.d.186 vol.2), inculpatul I. Doțin a declarat că susține declarațiile date la instanța de fond și a refuzat să depună careva declarații și să răspundă la întrebări. De către acuzare a fost solicitat să fie date citirii declarațiile inculpatului Doțin I. depuse la urmărire penală și în instanța de fond, pentru a le verifica și a da răspuns la argumentele respective din apelul procurorului, însă, instanța a respins demersul procurorului și declarațiile lui I. Doțin depuse la urmărire penală și în instanța de fond nu au fost verificate și nici nu au fost redată în decizie, mai mult ca atât, în decizie se face referire la prevederile art. 414 alin.(1,2,3) și 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

La acest capitol, Colegiul reține, că Conform pct.14.4 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr. 22 din 12.12.2005 privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, *instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată; dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța la pronunțarea hotărârii, să indice din ce motiv urmează a fi reevaluate ori respinse ca probe; Rejudecarea cauzei în corespuns cu art. 419 CPP se va efectua cu respectarea principiului nemijlocirii, c contradictorialității, egalității în drepturi în fața instanței.*

Astfel, lecturînd textul deciziei contestate, Colegiul reține, că modalitatea de motivare a soluției în cauza dată, fără verificarea suplimentară a probelor pe care se bazează instanța de apel în decizia sa, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor date la orice etapă a procesului, denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, în special atunci cînd se pronunță o nouă hotărîre, după regulile pentru judecarea în primă instanță.

Prin urmare, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate a comis o eroare de drept procedural în sensul încălcării dispozițiilor imperative ale art.414 alin.(2), (6) și CPP din care rezultă că:

- *Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal;*
- *Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal;*
- *Instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delictelor, să dea citire rapoartelor de expertiză, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod.*

Astfel, instanța de apel audiind pe viu un șir de martori, declarațiile cărora au fost reflectate în decizie, nu s-a expus motivat asupra acestora, întru respingerea lor, ignorîndu-le total, s-a limitat la o frază generală: ”Colegiul judiciar, analizînd și apreciînd declarațiile părților vătămate, martorilor, inculpatului, în coroborare cu alte probe administrate, raportînd aceste probe criticilor invocate de apelanți, acceptă poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată, iar apelurile declarate urmează a fi admise doar în partea soluției adoptate asupra corpurilor delictelor, cu casarea parțială a sentinței judecătorești Cahul din 21.01.2013 în partea dispunerii asupra corpurilor delictelor.

Colegiul judiciar din start punctează, că argumentul procurorului-apelant, precum că partea descriptivă a sentinței instanței de fond nu ar fi cuprins o analiză amplă a probelor acuzării și motivele pentru care a respins alte probe, și că astfel sentința nu ar corespunde prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este unul formal și declarativ. După cum se conturează din sentința contestată, prima instanță a reflectat în sentință probele administrate și a indicat motivele din care a acceptat unele probe, iar pe altele – nu, a reflectat propria apreciere a probelor administrate, astfel din punct de vedere formal sentința primei instanțe este motivată. Apelantul

procuror nu a indicat nici o probă care ar fi fost lăsată fără apreciere de instanța de fond....”.

Mai mult ca atât, în decizia sa, instanța de apel a indicat că „...la solicitarea procurorului au fost audiați din nou succesorul victimei Bloșenco Valentina, martorii Reșulscaia Ioana, Ostaș Parascovia, Lepeha Elena, Perjun Maria, Perjun Boris, Dimitrova Tatiana, Luchian Ivan, Bordeanu Mihail, Klimenco Olesea, Rizov Igor, Sîrbu Veceslav, Crîlov Dumitru, Iurcenco Victor, Caitaz Lilia, Bloșenco Alexandru, Eni Svetlana ...” iar, conform procesului verbal al ședinței de judecată (f.d.117,133-134 vol.2), la cererea procurorului doar o parte din declarațiile acestora au fost verificate și consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată a instanței de apel.

Deasemenea, Colegiul reține că în lista martorilor descrisă mai sus, a fost inclusă și martorul Ostaș Parascovia, care conform raportului (f.d.130 vol.2) a decedat la 09.04.2013, iar declarațiile acesteia nu au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel și nici nu au fost elucidate în decizie.

Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de instanța de fond dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

În acest context, rezultă că instanța de apel a acționat ca și cum, avînd îndoieli cu privire la credibilitatea martorilor acuzării, i-ar fi recuzat apriori, și a considerat satisfăcătoare constatarea primei instanțe, care s-a bazat în exclusivitate pe probele prezentate de către apărare.

În al treilea rînd, instanța de apel referindu-se în decizie la rapoartele de expertiză medico-legale din 06.05.2011 și 20.07.2011 (f.d.174-175, 274-275 vol.1), indică:

pe cadavrul lui Lebedeva A. s-au constatat:

- o plagă masivă pe fețele lateral-anterior a gîtului cu lezarea totală a laringelui, ambelor artere carotide, produsă la acțiune traumatică cu obiect cu tăișul ascuțit, posibil cuțit, se califică medico-legal în viață ca leziuni corporale grave, incompatibile pentru viață, are legătură causală directă cu decesul;

- edem, echimoze pe nas, barbă de dreapta au fost produse la acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, posibil și cu pumn, cu cîteva minute înainte de deces, se califică medico-legal către leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății;

- decesul lui Lebedeva A. a survenit de anemie acută posthemoragică, în interval de timp 5-10 minute după lezarea organelor gîtului. De la timpul survenirii morții pînă la examinarea cadavrului posibil a trecut 2-4 zile, aprecierea cu certitudine a timpului survenirii morții este imposibil.

Astfel, instanța de apel a conchis că: ”... intervalul de timp între orele 17.00 – 21.00 la 01.05.2011, imputat inculpatului Doșin I. că ar fi săvîrșit omorul, a fost stabilit de organul de urmărire penală din declarațiile martorilor care au văzut-o ultima dată vie pe Lebedeva Ana, și declarațiile martorului Bloșenco Valentina cu

referire la momentul venirii sale acasă de la serviciu. Concluzia expertului însă nu exclude posibilitatea survenirii morții lui Lebedeva Ana și mai târziu de ora 21.00 la 01.05.2011, și mai devreme de ora 17:00. Probe care ar exclude cu certitudine orice dubiu rezonabil asupra momentului decesului lui Lebedeva Ana pînă la orele 17.00 sau după ora 21.00, instanței de judecată nu i-au fost prezentate...." Prin urmare, instanța de apel pripit a concluzionat cele menționate, referitor la ora comiterii infracțiunii, deoarece, conform rapoartelor de expertiză, aprecierea cu certitudine a timpului survenirii morții a fost imposibilă, or, instanța de apel la acest capitol iarăși a ignorat declarațiile succesului victimei Valentina Bloșenco, în cumul cu declarațiile martorilor Sîrbu Veaceslav, Trestianu Pavel, Climenco Olesea, Ostaș Parascovia, din care rezultă că omorul lui Lebedeva Ana nu putea fi mai devreme de orele 17.00 la data de 01.05.2011.

În al patrulea rînd, conform raportului de expertiză medico-legală a corpurilor delict nr.265 din 24.05.2011, pe scurta lui I. Doțin a fost depistat sînge, care poate aparține A. Lebedeva și nu poate aparține lui I. Doțin.

Instanța de apel nu a luat în considerație această probă, deoarece a fost obținută cu încălcarea procedurii legale, prevăzute de art. 131 alin.(5) Cod de procedură penală și drept argument a adus faptul că în procesul-verbal de ridicare a scurtei de la I. Doțin din 03.05.2011 au fost efectuate cu un alt pix și într-un scris înghesuit și ofițerul de urmărire penală, contrar prevederilor art.131 alin.(5) Cod de procedură penală, nu a împachetat și sigilat scurta ridicată la locul ridicării, or, o asemenea mențiune lipsește în procesul-verbal de ridicare.

La acest capitol Colegiul menționează că, instanța de apel referindu-se la prevederile art.251 alin. (1),(2) și (3) Cod de procedură penală, a neglijat prevederile art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, care stipulează că: ” încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului”.

Or, potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală (f. d. 293, vol.1), la terminarea urmăririi penale inculpatul Doțin I. și apărătorul său I. Dumitran, luînd cunoștință cu toate actele cauzei, au invocat un demers „... *solicit încetarea procesului penal în privința lui I. Doțin, deoarece ultimul nu a comis infracțiunea imputată*”, fără a indica la nulitatea unor acte procedurale, astfel, rezultă că partea apărării n-a contestat nici un act procedural efectuat pe parcursul desfășurării anchetei penale, ceea ce prezumă că ei au fost de acord cu legalitatea tuturor actelor procedurale, inclusiv cu admisibilitatea probelor și legalitatea procedurilor probatorii.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează că, art.251 alin.(4) CPP garantează inculpatului dreptul de a invoca nulitatea relativă a actelor procedurale, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în

instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Această particularitate impune părțile să invoce excepția nulității relative în mod operativ, într-o anumită perioadă. Neinvocarea nulității relative în termenul prevăzut de lege atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

Referitor la scurta ridicată de la I. Doțin, și anume că la momentul ridicării, aceasta nu a fost împachetată și sigilată sau a fost împachetată sub alt număr și asemenea mențiuni lipsesc în procesul-verbal de ridicare, Colegiul reține că, în cadrul instanței de fond I. Doțin nu a negat că scurta ridicată este a lui, or, potrivit art. 158 alin. (2) și alin. (3) CPP- *obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar; obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții: 1) dacă, prin descrierea lui detaliată, prin sigilare, precum și prin alte acțiuni întreprinse imediat după depistare, a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor sau a urmelor aflate pe obiect; 2) dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii: cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte, precum și prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora.*

Potrivit art. 159 alin. (1) CPP, *corpurile delictive se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege. Corpurile delictive care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate împreună cu dosarul trebuie fotografiate și fotografiile se anexează la procesul-verbal respectiv. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate și transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice.*

Toate cele indicate mai sus au fost respectate de către organul de urmărire penală, conform procesului verbal de ridicare din 03.05.2011 (f.d.97, v.1), scurta ridicată a fost descrisă în proces (*o scurtă neagră, mărimea "L", cu inscripția „Milano”*), nefiind negat acest fapt și de inculpat, conform procesului verbal de examinare a obiectelor din 07.11.2011 (f.d.214-208, v.2) obiectele ridicate au fost fotografiate și recunoscute ca corpuri delictive conform ordonanței din 07.11.2011 (f.d.219, v.1), ulterior transmise la camera de păstrare a corpurilor delictive (f.d.220, v.1).

Potrivit art. 94 alin. (1) pct. 8 CPP - *în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar (...) datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste*

drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

Prin urmare, din cele menționate supra, Colegiul conchide că probelor din speță nu indică la existența unor asemenea abateri procesuale, iar omisiunile și completările de ordin tehnic nu constituie temei pentru respingerea necondiționată a acestor probe sau declararea nulității lor absolute.

Conform practicii CEDO, probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat în cazul *Schenk v. Elveția (hotărîrea din 12 iulie 1988)* că, utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta actele procedurale în termenii și modul stabilit prin lege.

În al cincilea rînd, în apelul său procurorul și succesorul victimei V. Bloșenco nu propun soluția privind corpurile delictive, ci recunoașterea vinovăției lui Doșin I. în comiterea infracțiunii incriminate cu prezentarea argumentelor sale, iar instanța de apel, *în dispozitiv*, admite în întregime apelurile procurorului și a succesorului victimei, casează parțial sentința în partea dispunerii asupra corpurilor delictive, după cum a indicat în partea *descriptivă a deciziei*, referindu-se la art.409 alin.(2) CPP.

Astfel, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărîrii, deoarece acesta este expus neclar, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală.

În consecință, instanța de apel a admis și a apreciat prioritar declarațiile inculpatului, care are dreptul de a nu se autoîncrimina și un cumul de probe prezentate de către partea apărării numai la etapa cercetării judecătorești în instanța de fond, iar declarațiile succesorului părții vătămate și a martorilor acuzării au fost apreciate critic la general, fără a argumenta concluzia dată. Celelalte probe, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată au fost ignorate totalmente, nefiind analizate, apreciate și ca urmare, nu s-a expus asupra admiterii și nici a respingerii acestora.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează, că procedînd în asemenea mod, instanța de apel a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat o hotărîre ilegală și neîntemeiată, găsindu-și astfel confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii și de motivele invocate în apeluri și recurs, ca urmare să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul, în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2014, în cauza penală în privința lui Doțin Ivan Victor și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată publicată la 16 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Maria Ghervas

Iurie Diaconu

Ion Guzun